

Arrest

Nr. 31 587 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 15 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Kirkuk. Uw vader zou Oudo Firqa (afdelingslid) zijn geweest bij de Baath-partij. In 1991 zou hij in Kirkuk betrokken zijn geweest bij de arrestatie van enkele PUK-leden, jullie burens. Tijdens de intifadah (Koerdische opstand) in 1991 zouden jullie naar Bagdad zijn gevlucht. Nadat Saddam Hussein terug de controle in handen kreeg van Kirkuk zouden jullie zijn teruggekeerd, maar hebben vastgesteld dat jullie huis was geplunderd. Eind 1991 zouden jullie definitief naar Bagdad zijn verhuisd. In september 2001 zou u uw legerdienst in Kirkuk hebben aangevat. Men zou u hierbij hebben willen instellen als spion bij de PUK (Patriottische Unie Koerdistan). U zou hierop gedeserteerd zijn uit het

leger. Uit vrees voor problemen met de veiligheidsdiensten van Saddam Hussein tengevolge uw desertie zou u besloten hebben het land te verlaten.

U zou op 15 november 2002 Irak zijn ontvlucht en naar Griekenland zijn gegaan, waar u anderhalf jaar illegaal zou hebben gewoond. Na de val van het regime, begin 2003, zou u vernomen hebben dat uw vader was ontvoerd door peshmerga's (Koerdische strijders) van de PUK en Amerikanen. Ook zouden ze naar u en uw broer op zoek zijn geweest. Uw broer zou na de val van het regime Irak zijn ontvlucht en naar Engeland zijn gegaan, waar hij later het statuut van vluchteling zou hebben ontvangen. Hierop zou u hebben besloten uw broer in Engeland te vervoegen. U zou Griekenland hebben verlaten en op 24 augustus 2004 zou u in België zijn aangekomen. Korte tijd later, op 6 september 2004, zou u in Zeebrugge door de politie zijn opgepakt op beschuldiging van mensensmokkel en in het Penitentiair Complex te Brugge zijn opgesloten. Op 7 februari 2005 diende u in het Penitentiair Complex te Brugge een asielaanvraag in. Op 19 april 2005 werd u uit de gevangenis vrijgelaten. Twee dagen later, op 21 april 2005, meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U vreest momenteel te worden vervolgd door de PUK (Patriottische Unie Koerdistan) die u valselijk beschuldigen van een aanslag in Chamchamal tijdens het regime van Saddam Hussein. Volgens uw verklaringen zou uw politiek activisme en de activiteiten van uw vader voor de Baath-partij aan de basis liggen van uw huidige problemen in Irak. Tengevolge hiervan zou een arrestatiebevel tegen u zijn uitgevaardigd. Ook zei u dat u vervolging hebt te vrezen vanwege de drie PUK-leden die in 1991 door tussenkomst van uw vader werden opgepakt en volgens u thans hoge posities bekleden binnen de PUK.

B. Motivering

Niettegenstaande aanvankelijk een beslissing werd genomen dat verder onderzoek van uw asielaanvraag noodzakelijk was, dient nu in deze fase van de procedure te worden opgemerkt dat u het statuut van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u na uw vertrek uit Irak in november 2002 ongeveer anderhalf jaar illegaal in Griekenland heeft verbleven en dit land zonder vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, par.A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, heeft verlaten. Ook na uw aankomst in België in augustus 2004 heeft u nagelaten asiel aan te vragen. U verklaarde tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u niet in België wenste te blijven en uw broer in Engeland wilde vervoegen (zie gehoorverslag CGVS, DB, p.3). Het feit dat u pas op 7 februari 2005 een asielaanvraag indiende doet ernstige afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Uw verklaring hiervoor als zou u van bij het begin van uw gevangenschap in Brugge hebben gevraagd om een asielaanvraag in te dienen, maar dit niet zou zijn gebeurd, is niet geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, DB, p.3).

Verder dient voor wat betreft uw verklaringen als zou u in het huidige Irak vervolging hebben te vrezen tengevolge het politiek profiel van uw familie bij de Baath-partij het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat er thans een arrestatiebevel tegen u loopt omdat u actief was bij de Baath-partij, maar u sprak zich tegen aangaande de precieze rang (graad) die u had binnen de partij. Zo verklaarde u tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u rang 'Nasir' had (zie gehoorverslag DVZ, p. 14), terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat u 'Mu'ayyid' was (zie gehoorverslag CGVS TG, p.3). Het is uiterst opvallend dat u zich hierover tegensprekt. Temeer daar uit uw interview in ten gronde voor het CGVS duidelijk blijkt dat u het verschil kent tussen beide rangen van lidmaatschap binnen de partij. Zo zei u dat Nasir een hogere graad is en personen met deze graad naast het betalen van maandelijkse bijdragen ook actief vergaderingen moeten bijwonen (zie gehoorverslag CGVS TG, p.4). Voorts verklaarde u dat u zich aansloot bij de Baath-partij omdat u de partij graag had en zei u dat alles aan de ideologie van Baath mooi is (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.7). Toen hierop tijdens het interview voor het CGVS werd gevraagd wat u kon vertellen over de ideologie van de Baath-partij zei u het volgende: "zelfs de katten hebben rechten". Toen werd gevraagd of u deze uitspraak en de standpunten van de Baath-partij een beetje kon toelichten, verklaarde u dat u gebrainwashed werd door uw vader, maar u van de ideologie geen beschrijving kan geven. Verder dan het feit dat iedereen het recht had om vrij te zijn om zijn gedachten te uiten kwam u niet (zie gehoorverslag CGVS TG p.9). Het feit dat u hierover niet meer kan vertellen is uiterst opvallend en doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid aan uw Baath-profiel en bij uitbreiding hiervan aan de problemen waarvoor u in het huidige Irak een vrees zou dienen te koesteren.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat u niets kan zeggen over de motivatie van uw vader om lid te worden van de Baath-partij. Hij was weliswaar volgens uw verklaringen al lid van voor u geboren werd, maar aangezien het voor Koerden toch niet de meest

vanzelfsprekende keuze was om voor de Baath-partij actief te zijn, is het toch wel bevreemdend dat u geen enkel idee heeft van de reden waarom uw vader dit deed (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.7). Met betrekking tot de activiteiten van uw vader voor de Baath-partij dient verder te worden opgemerkt dat u hierover zeer vaag blijft. Nochtans is de hoge positie van uw vader (u verklaarde dat hij de rang van Oudo Firqa binnen de partij had) volgens u de hoofdrede van uw problemen in Irak (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.5). Toen u werd gevraagd naar de inhoud van de activiteiten van uw vader kwam u niet verder dan dat hij vergaderingen bijwoonde en verantwoordelijk was voor zijn wijk (zie gehoorverslag CGVS TG, p.7-8). Er mag toch verwacht worden dat u als zoon, die bovendien verklaarde ook bij de partij aangesloten te zijn geweest, iets meer informatie hierover kan geven. Gevraagd verder hoe uw vader kon opklimmen tot dergelijke hoge graad, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.9).

Naast het feit dat u het politiek profiel van uw vader niet aannemelijk maakte, legde u geen enkel begin van bewijs neer van uw vaders functie bij de Baath-partij. Aan de door u neergelegde foto van uw vader met eretekens van Saddam Hussein op zijn kledij kan geen officiële bewijskracht worden gegeven. Ook met betrekking tot de door u neergelegde overlijdensakte van uw vader dient te worden opgemerkt dat uit dit document niet kan worden afgeleid dat zijn dood het gevolg is van zijn politieke activiteiten voor het voormalige regime. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het uiterst vreemd is dat u niet op de hoogte bent van de overlijdensdatum van uw vader. U verklaarde in ten gronde dat er op de akte staat dat hij in april 2006 is gestorven. Nochtans blijkt uit de vertaling van het document dat u tijdens uw interview ten gronde voor onze diensten neerlegde dat hij op 6 januari 2006 is overleden (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.9).

Verder zijn ook uw verklaringen aangaande uw huidige problemen in Irak uiterst vaag en algemeen. Zo verklaarde u dat u valselijk beschuldigd wordt van een reeks aanslagen die zich tijdens het Baath regime in 2001 in Chamchamal (provincie Kirkuk) zouden hebben afgespeeld (zie gehoorverslag CGVS TG, p.4-5). U voegde eraan toe dat de PUK na de val van het regime bij uw thuis kwam met een arrestatiebevel op uw naam. Gevraagd echter wat u kan vertellen over de aanslagen waarvan u wordt beschuldigd kwam u echter niet verder dan het feit dat het aanslagen betrof op elektriciteitsgeneratoren in Chamchamal. Meer kon u hierover niet vertellen (zie gehoorverslag CGVS TG, p.4-5). Ook de precieze reden waarom u van deze aanslagen wordt beschuldigd kende u niet (zie gehoorverslag CGVS TG, p.5). Het feit dat u hierover niets kan vertellen brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent in het gedrang. Naast het feit dat het uiterst vreemd is dat u over de inhoud van desbetreffende beschuldigingen niets kan vertellen, dient bovendien te worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot uw verklaringen in ten gronde, zowel tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het CGVS in dringend beroep met geen woord repte over desbetreffende beschuldigingen. Dit brengt de geloofwaardigheid van dit aspect van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Met betrekking tot het door u neergelegde arrestatiebevel dient verder te worden opgemerkt dat u het antwoord schuldig moest blijven toen u werd gevraagd of er al een gerechtelijke uitspraak is in deze zaak en u bovendien totaal niets kon vertellen over de huidige stand van uw dossier in Irak (zie gehoorverslag CGVS TG, p.9-10). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw oom in Kirkuk. Niets belette u zich hierover via uw oom, die bovendien aangesloten is bij de PUK, beter te informeren (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.10).

Voor wat betreft uw vrees voor represailles vanwege de families die uw vader in het verleden in de uitoefening van zijn functie in 1991 zou hebben verklikt, dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk maakte hiervoor thans een gegronde vrees voor vervolging te moeten koesteren. U verklaarde dat uw vader na de val van het regime in 2003 door PUK'ers en Amerikanen werd meegenomen en zei dat ze ook naar u vroegen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent enkel gebaseerd zijn op vermoedens en verklaringen van derden en u deze op geen enkele manier aan de hand van concrete elementen kon hardmaken (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.6). In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd welke de huidige functie is van deze personen binnen de huidige PUK-regering (zie gehoorverslag CGVS TG, p.6), noch wist u tot welke Koerdische stam zij behoren (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.8). Alsook dient te worden vastgesteld dat u zich tegensprak aangaande de strafmaat die desbetreffende personen in het verleden zouden hebben gekregen. Tijdens uw interview in ten gronde verklaarde u dat de deze personen elk veroordeeld werden tot een gevangenisstraf van vijf jaar (zie gehoorverslag CGVS TG p.8), terwijl u voor DVZ verklaarde dat de twee broers beide veroordeeld werden tot vijftien jaar gevangenisstraf (zie gehoorverslag DVZ, p.14). Tenslotte dient in dit verband te worden opgemerkt dat u in ten gronde zelf verklaarde dat er geen aanwijzingen zijn dat u hiervoor thans nog wordt gezocht (zie

gehoorverslag CGVS TG p.6). Ook uw verklaring als zou uw oom, die momenteel nog steeds in Kirkuk verblijft, sinds uw vertrek met desbetreffende personen omwille van u geen problemen hebben gekend, wijst er niet op dat u intensief wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.11).

Verder dient te worden opgemerkt dat het overige door u aangehaalde probleem, met name de onveilige situatie in uw land van herkomst, kadert in de algemene context van conflictsituatie in Irak en aldus niet valt onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw rijbewijs, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en bijhorende vertalingen, zijn tot slot niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak ik het geenszins aangewezen vind om afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig tevens de aandacht van de Minister op het advies van het UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij veelvuldige elementen bijbracht die zijn verklaringen ondersteunen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) legt zonder meer de bewijswaarde van de foto van zijn vader en het arrestatiebevel naast zich neer. Verzoeker erkent dat hij een aantal punctuele vergissingen heeft gemaakt. Hij geeft aan dat rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden waarin de verschillende verklaringen werden afgelegd. Bovendien is er een niet onbelangrijk tijdsverloop tussen de verschillende verklaringen. Gedurende zijn verblijf in België is hij tot rust gekomen en heeft hij langzaam maar zeker alle elementen op een rijtje gezet.

Ondanks zijn duidelijke verklaringen, zou het CGVS de beslissing uitsluitend op de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen baseren.

Verzoeker verwijst naar het arrestatiebevel dat op zijn naam werd uitgevaardigd en stelt dat een rechtstreekse vervolging moeilijk denkbaar is. Dat hij de huidige stand van zijn dossier niet kent betekent volgens verzoeker niet dat de vervolging niet actueel is. Hij stelt dat men moeilijk kan verwachten dat hij naar zijn land terugkeert om te gaan vaststellen of zijn vervolging nog actueel is.

Met betrekking tot het feit dat hij niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende in het eerste land waar hij toekwam, betoogt verzoeker dat hij zijn broer wou vergezellen in Engeland. Volgens hem is het logisch dat hij zijn enige overblijvende familie wil gaan vergezellen.

Uit het voorgaande blijkt volgens hem dat de beslissing van het CGVS ongegrond is en de motivering niet afdoende is om tot een weigering te beslissen. Derhalve vraagt hij aan hem het statuut van vluchteling toe te kennen of in ondergeschikte orde minstens vast te stellen dat er voldoende elementen aanwezig zijn om de bescherming toe te kennen van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.2.1. Verzoekers handelswijze is niet verenigbaar met de houding die redelijkerwijze kan worden verwacht van een asielzoeker die een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoeker verklaarde gedurende meer dan anderhalf jaar te hebben verbleven in een andere lidstaat van de EU, meerbepaald in Griekenland (administratief dossier, stuk 18, nr.26). Hij liet na aldaar asiel aan te vragen en reisde, ondanks dat hij in Griekenland nooit enig probleem kende (administratief dossier, stuk 3, p.10) verder naar België. Ook bij zijn aankomst in België op 24 augustus 2004 liet verzoeker na asiel aan te vragen. Op 25 augustus 2004 ontving hij een bevel om het grondgebied te verlaten (administratief dossier, stuk 20, bijlage 13). Op 6 september 2004 werd verzoeker in de haven van Zeebrugge en in het bezit van deze bijlage 13 aangehouden op verdenking van mensensmokkel en opgesloten in de strafinrichting te Brugge. Vervolgens wachtte hij nogmaals vijf maanden alvorens een asielaanvraag in te dienen op 7 februari 2005 (administratief dossier, stuk 21). De bestreden beslissing acht verzoekers loutere bewering dat hij reeds van bij de aanvang van zijn gevangenschap asiel wilde aanvragen, doch dit niet zou zijn gebeurd, terecht onaannemelijk. Zijn

verklaring als zou hij zijn broer willen vervoegen is geenszins afdoende om deze vaststellingen te vergoelijken. Verweerder repliceert met recht dat van een persoon die internationale bescherming inroept redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze bij aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het asielland een asielaanvraag indient. Dat verzoeker niettemin heeft nagelaten asiel aan te vragen bij binnenkomst van de EU, alsmede na aankomst in België, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (cf. infra, sub 2.2.3).

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Wat betreft zijn voorgehouden profiel als Baathist motiveert de bestreden beslissing op grond van de stukken van het administratief dossier met recht dat verzoeker, die nochtans klaarblijkelijk op de hoogte was van het verschil tussen beide graden, tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn eigen precieze graad binnen de partij, daar waar hij enerzijds verklaarde dat hij de rang 'Nasir' had en anderzijds beweerde dat zijn graad 'Mu'ayyid' was. Bovendien kon verzoeker geen nadere duiding geven omtrent de ideologie van de Baathpartij, en dit ondanks zijn verklaring dat hij zich bij deze partij aansloot omdat hij ze graag had en dat alles aan de ideologie mooi was. Ingevolge deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van de Baathpartij.

Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij beschikte over een militair boekje en dat dit in het bezit was van zijn oom A. M. in Irak (administratief dossier, stuk 18, nr.20). Ondanks dat verzoeker zijn overige bijgebrachte documenten bekwaam via diezelfde oom, laat hij tot op heden na enig begin van bewijs bij te brengen omtrent zijn militaire dienst, zodat hij deze niet aantoonde. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat, zelfs indien er enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers legerdienst en desertie, verzoeker zelf bij de DVZ uitdrukkelijk verklaarde dat hij wilde terugkeren naar Irak omdat de Baathpartij verdreven was en dat hij geen vervolging meer vreesde omwille van zijn desertie (ibid., nr.41). Hij beweerde wel dat hij en zijn broer gezocht werden omwille van de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij.

Met betrekking tot voormelde vrees in hoofde van verzoeker en zijn broer omwille van het Baathprofiel van hun vader, dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij de DVZ ter staving van het Baathprofiel van zijn vader slechts een kopie van een foto bijbracht. Aan dergelijke (kopie van een) foto kan echter geen officiële bewijswaarde worden toegekend. Bovendien kan uit hetgeen erop wordt afgebeeld geenszins worden afgeleid dat de persoon die erop wordt afgebeeld verzoekers vader is, noch dat verzoekers asielrelaas zou stroken met de waarheid. Verzoeker laat tot op heden na om enig ander begin van bewijs bij te brengen. Hij gaf nochtans reeds bij de DVZ aan over veel bewijzen te beschikken en nog in contact te staan met zijn oom in Irak. Verzoeker zou in Irak twee eretekens bezitten welke zijn vader kreeg en zou hij ook getuigschriften hebben die zijn vader kreeg en die werden getekend door Saddam Hussein (ibid.). Ook tijdens het gehoor beweerde verzoeker over bewijzen te beschikken in verband met het Baathverleden van zijn vader en stelde hij dat het mogelijk was deze bij te brengen. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter

ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Verzoeker beloofde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS tevens dat hij de documenten van zijn broer in Engeland zou opsturen (administratief dossier, stuk 14, p.8). Gedurende het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij en zijn broer, die beweerdelijk werd erkend als vluchteling in Engeland, dezelfde problemen hebben. Desalniettemin liet verzoeker, ondanks dat hij dit eerder beloofde, na de documenten van zijn broer bij te brengen. Wanneer hem hiernaar werd gevraagd antwoordde hij: *"Moet dit"*. Hij werd erop gewezen dat dit reeds bij het vorige gehoor werd gevraagd, waarop hij verklaarde: *"Ik kan die wel bekomen"* (administratief dossier, stuk 3, p.3). Aangezien verzoekers broer volgens verzoekers verklaringen zou zijn erkend als vluchteling op basis van dezelfde problemen als de zijne, doet het feit dat verzoeker naliet de documenten van zijn broer voor te leggen afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van zijn voorgehouden vrees.

Aangaande het voorgehouden Baathprofiel van zijn vader dient, daargelaten dat verzoeker dit blijkens het voorgaande geenszins aantoon aan de hand van enig begin van bewijs, te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid hiervan wordt ondermijnd door verzoekers vage verklaringen. De bestreden beslissing stelt op basis van de stukken van het administratief dossier immers met recht dat verzoeker niets kon vertellen over de motivatie van zijn vader om lid te worden van de Baathpartij, hetgeen voor Koerden zeker geen vanzelfsprekende keuze was. Verzoeker bleef bovendien erg vaag omtrent de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij en wist niet hoe deze kon opklimmen tot dergelijke hoge graad. Ingevolge verzoekers vage verklaringen kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde Baathprofiel van zijn vader en derhalve evenmin aan de problemen die verzoeker daardoor zou hebben ondervonden.

De geloofwaardigheid van deze problemen wordt verder ondergraven doordat verzoeker, zoals in de bestreden beslissing op grond van de stukken van het administratief dossier met reden wordt vastgesteld, onvoldoende aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging moet koesteren ten aanzien van de families die zijn vader in de uitoefening van zijn functie zou hebben verklikt in 1991. Verzoeker baseerde deze immers enkel op vermoedens en verklaringen van derden en kon deze niet staven aan de hand van concrete elementen. Hij kon niet antwoorden op de vraag welke de huidige functie was van deze personen binnen de PUK-regering, wist niet tot welke stam zij behoren en sprak zich tegen aangaande de strafmaat die zij zouden hebben gekregen alwaar hij verklaarde dat zij elk werden veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar, terwijl hij eerder verklaarde dat zij beide werden veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. De bestreden motivering stelt bovendien met recht dat verzoeker zelf verklaarde dat er geen aanwijzingen zijn dat hij hiervoor thans nog wordt gezocht en dat zijn oom met desbetreffende personen evenmin problemen ondervond.

De bijgebrachte overlijdensakte van verzoekers vader (administratief dossier, stuk 22: documenten) vermag niet de geloofwaardigheid te herstellen van de problemen die verzoeker zou ondervinden ingevolge de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij. De bestreden motivering motiveert dienaangaande immers terecht dat uit dit document geenszins kan worden afgeleid dat diens dood het gevolg zou zijn van voormalige politieke activiteiten voor het regime. Tevens stelt de bestreden beslissing met recht dat verzoeker blijkbaar niet eens op de hoogte was van de overlijdensdatum van zijn vader, daar waar hij verklaarde dat op de akte staat dat deze zou zijn overleden in april 2006, terwijl uit de vertaling van het document blijkt dat hij overleed op 6 januari 2006. Dient bovendien te worden opgemerkt dat de inhoud van de overlijdensakte strijdig is met verzoekers verklaringen, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. Verzoekers vader zou blijkens de overlijdensakte, die werd opgesteld in 2006, nog gehuwd zijn en gedomicilieerd zijn te Kirkuk, terwijl verzoeker verklaarde dat zijn moeder overleed in 2004 en dat zij eind 1991 of begin 1992 definitief verhuisden naar Bagdad, alwaar zijn vader zou zijn ontvoerd (administratief dossier, stuk 18, nr.9, 41).

Reeds hoger werd gewezen op de medewerkingsplicht die rust op verzoeker, volgens welke hij van bij het begin van de procedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag zo correct, accuraat, volledig en gedetailleerd mogelijk dient aan te brengen. Derhalve wordt de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij wordt beschuldigd omwille van de aanslagen in Chamchamal volledig ondergraven doordat hij dit nooit eerder meldde, niet bij de DVZ, noch gedurende het eerste gehoor bij

het CGVS, en dit ondanks zijn verklaring dat hij hiervan reeds op de hoogte was tijdens zijn verblijf in Griekenland (administratief dossier, stuk 3, p.5). De bestreden beslissing stelt op grond van de elementen van het dossier bovendien met recht dat verzoeker uitermate vage verklaringen heeft afgelegd omtrent deze vermeende beschuldigingen. Hij kwam, ondanks dat dit redelijkerwijze kan worden verwacht van iemand die beweert te worden gezocht omwille van zijn betrokkenheid bij aanslagen, niet verder dan te stellen dat het aanslagen betrof op elektriciteitsgeneratoren, doch kon hierover voor het overige niets vertellen. Verzoeker wist evenmin de precieze reden waarom hij zou zijn beschuldigd van het plegen van deze aanslagen. Wanneer hem hier nogmaals naar werd gevraagd, kwam hij niet verder dan de algemene bewering dat het allemaal was omwille van de activiteiten van zijn vader als Baathist. Uit het voorgaande blijkt echter dat aan deze activiteiten geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij reeds op de hoogte was van het bestaan van het arrestatiebevel tegen hem toen hij in Griekenland was (administratief dossier, stuk 3, p.7). Desalniettemin vermeldde hij het bestaan hiervan nergens eerder in de procedure. Bovendien kan de inhoud van het arrestatiebevel niet worden gerijmd met verzoekers verklaringen, daar verzoeker volgens dit document gedomicilieerd zou zijn in Kirkuk, terwijl verzoeker bij de DVZ verklaarde dat zijn adres in Bagdad was (administratief dossier, stuk 18, nr.11, 41). Ook bij het CGVS gaf hij aan dat zijn laatste woonplaats in Irak in Bagdad was en hij preciseerde dat hij van 1991 tot 2002 in Bagdad woonde (administratief dossier, stuk 14, p.1). Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande het arrestatiebevel. Hij verklaarde bij het CGVS aanvankelijk dat de PUK na de val van het regime bij hem thuis kwam met een arrestatiebevel en gaf aan dat dit het arrestatiebevel was dat hij neerlegde bij het CGVS (administratief dossier, stuk 3, p.4). Even verder ontkende hij dat de PUK met het arrestatiebevel bij hem thuis is geweest, verklaarde hij dat ze zoiets niet hebben en gaf hij aan dat zijn oom het document via via bekwam. Gevraagd wat hij bedoelde, antwoordde hij: *“er moet geld worden betaald aan bepaalde personen”* (ibid., p.5).

Daargelaten dat de overige door verzoeker bijgebrachte documenten, meerbepaald zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs (administratief dossier, stuk 22: documenten), slechts identiteitsgegevens bevatten, zodat zij de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen niet kunnen herstellen, dringt de vaststelling zich op dat ook de gegevens op deze documenten niet stroken met verzoekers verklaringen. Verzoeker zou blijkens zijn identiteitsdocumenten zijn geboren in Kirkuk. Dit strookt weliswaar met zijn latere verklaringen bij het CGVS, doch kan niet worden gerijmd met zijn verklaring bij DVZ dat hij is geboren in Bagdad (administratief dossier, stuk 18, nr.5). Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoekers identiteitsdocumenten werden uitgereikt in Kirkuk. Daarnaast was zijn adres volgens zijn rijbewijs in Te'min, te Kirkuk en volgens zijn identiteitskaart in Chourja, te Kirkuk, hetgeen in strijd is met verzoekers reeds hoger aangehaalde verklaringen dat hij rond 1991-1992 definitief naar Bagdad verhuisde van 1991 tot 2002 in Bagdad woonde.

Waar verzoeker stelt dat rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden waarin de verschillende verklaringen werden afgelegd en met het tijdsverloop tussen de verschillende verklaringen, dient te worden opgemerkt dat dergelijke algemene bewering, die door verzoeker geenszins in concreto wordt uitgewerkt, geenszins vermag om afbreuk te doen aan de hoger vermelde talrijke en flagrante vaststellingen, welke zijn geloofwaardigheid volledig ondergraven. Deze vaststellingen hebben betrekking op kernelementen van verzoekers voorgehouden asielmotieven, zodat hieromtrent van hem redelijkerwijze coherente en plausibele verklaringen mochten worden verwacht. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Reeds hoger bleek dat verzoeker op 6 september 2004 werd aangehouden op verdenking van mensensmokkel (zie sub 2.2.1) en werd vrijgelaten op 19 april 2005.

Uit het administratief dossier (zie stuk 21, PV nr. BG.55FZ.102044/04 van 6 september 2004) blijkt dat verzoeker in de nacht van zijn arrestatie bijzonder actief was op het containerterrein van het Zeebrugse

havengebied teneinde het voor personen met illegaal verblijf mogelijk te maken om via trailers illegaal naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Tevens blijkt uit de faxen van 22 maart 2005 en 19 april 2005, gericht aan de DVZ (administratief dossier, stuk 21), dat verzoeker op 22 maart 2005 door de correctionele rechtbank van Brugge omwille van deze feiten werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar.

Verzoekers handelingen, in casu het actief meewerken aan en faciliteren van mensensmokkel, zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming.

Artikel 55/4, eerste lid, c van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Verzoeker werd wegens mensensmokkel correctioneel veroordeeld tot een hoofdstraf van een jaar gevangenis. Het misdrijf dat hij heeft begaan en waarvoor hij werd veroordeeld dient te worden beschouwd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, c. Derhalve dient verzoeker te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS